

Мандрівка Діда Мороза

Степан Олійник

Послухайте, діти,
Як в ніч новорічну
Робив дід Мороз наш мандрівку незвичну
Незвичну тому, що у путь зі столиці
Його понесли не коньки-блискавиці,
Не лижі гінкі, що бистріш паровоза,
Найшвидший був транспорт
У діда Мороза!
Який?
Щоб скоріше розкрити загадку,
То я розповім вам
Усе по порядку.
... Як тільки стемніло і рясно над містом
Засяли вогні золотавим намистом,
До діда Мороза в кімнату зайшов
У формі солдатській пілот Ковальов.
Зайшов,
Привітав з наступаючим роком
І рапорта склав, не моргнувши і оком:
— Літак вас чекає, товариш Мороз!
— А як там погода, який там прогноз? —
Дідусь запитав.
А пілот у одвіт.
— Чудесна погода! Збирайтесь в політ! —
... Дід вийшов за місто у ніч яснозору,
Сідає в літак
І здійсмається вгору.
Поклав біля себе здорових два клунки,
В яких умостив школярам подарунки.
Сидить в літаку він, немов у тачанці,
У білім кожусі, у шапці-вушанці.
Літак піднімається вище і вище...
А дід тільки гладить своє бородище.
Поглянув униз
Зі своєї кабіни —
Яка ж вона гарна, столиця України!
Сіяють Хрещатика нові будинки,

І скрізь розцвіли новорічні ялинки.
Круг них, золотистих,
Струнких од природи,
Кружляють веселих дітей хороводи.
Дід каже пілоту:
— Ану, розвернись
І трошки візьми над ялинками вниз! —
Пілот розвернувся. Мороз з літака
Всміхається дітям. А потім гука:
— Хто учиться з вас на "4" й на "5",
Тих прошу я руки угору піднять! —
І вмить
Догори сотні рук підвелось.
Дід швидко до клунка.
Секунда...
І ось
Згори парашути, як білі пушинки,
Летіли до рук, що звелись круг ялинки.
На тих парашутах дарунки-пакети:
Смачні шоколади і квітів букети,
Хто ж мав у своєму щоденнику двійку,
Гостинця тому не було й на копійку.

— Та що це? — гукнули
Всі хором умить. —
Дивіться, який подарунок летить! —
Вхопили. Була то граматика-книжка.
У ній... дідусева лежала записка:
"Дарую цю книжку
Я учню Васькові,
Щоб більш не робив
Помилку він у мові".
Вручили негайно записку Васькові.
... А дід наш Мороз на швидкім літакові
Уже розвертався над домами Подолу,
Де сім'ї щасливі сідали до столу.
Сідали батьки і дорослі їх діти,
Щоб рік наступаючий піснею стріти,
Щоб дружно підняти наповнені чаші:
— За мир на землі і за успіхи наші! —
Пілот усміхається:

— Вийшли на трасу! —

Летить дід Мороз в світле небо Донбасу

Летить понад села й поля України.

І видно йому у вікно із кабіни,

Як в селах палають вогні електричні,

Які там багаті столи новорічні.

Заможним артільцям, майстрам урожаю

Гука дід Мороз:

— З Новим роком вітаю!

... Ось в центрі села з білим садом довкола

Стоїть у ялинки завітчана школа.

На гілках ялинових іграшки, квіти.

Круг них веселяться колгоспників діти.

Швиденько Мороз розгортає пакунки

І сипле їм щедро свої подарунки:

— Приймайте

За успіхи добрі у школі

Й за те, що батькам помагали на полі! —

Все далі летить

Срібнокрила машина.

Летить, мовби вітер.

Минає година...

І дід наш Мороз у вікно помічає,

Як небо все дужче і дужче палає:

То сяє в нічний і торжественний час

Мартенами й домнами славний Донбас!

Донбас, що вугілля дає ешелони,

Що плавить металу незлічені тонни,

Що вдень і вночі у роботі гігантській

Збагачує, зміцнює край наш радянський!

... Палаці культури,

Будинки нові.

Ідуть у світлиці сини трудові,

Сідають за довгі і повні столи.

Мороз їм гукає:

—Здорові були!

За що ваші тости сьогодні? — питає.

— За рідну Вітчизну, що квітне й зростає!

За зорі свободи на ріднім Кремлі!

За труд наш великий! За мир на землі!

От-от вже дванадцять
Куранти проб'ють.
Летить дід Мороз наш. Продовжує путь.
Летить, оглядає нові виднокруги...
Ген-ген у полях простяглись лісосмуги.
Садили їх люди тієї артілі,
Що он за столами сидять звеселілі.
Послав їм дідусь новорічний привіт
І вже над Каховкою робить політ,
Де скоро засяють, як чудо з чудес,
Вогні електричні Каховської ГЕС.
Величні будови уже підвелись!
... В ту ніч дід Мороз
Побував майже скрізь:
В одеських матросів, що їх кораблі
Вартують кордони на морі вдалі,
У хатах колгоспних, що повні добра...
Усюди святковість, прекрасна пора!
Все дужче лунали пісні навкруги
Й казились за морем од них вороги.
Вернувсь дід Мороз у столичні квартали
Тоді, як ви всі вже, розкинувшись, спали,
Як снівся вам сон, ніби й ви в літаку
Рушаєте в путь,
У мандрівку таку!